

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2, se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2 rozhodl soudkyně JUDr. Otílií Hrehovou v právní věci žalobců : M. Z., P. S., T. H., R. H., V. D., O., B. vně zastoupení JUDr. Filipem Princem, advokátem se sídlem Na Vrstvách 827/11, Praha 4 – Podolí, proti žalované : Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových se sídlem Rašínovo nábř. 390/42, Praha 2, o zadostiučinění za nemajetkovou újmu 43.000.000,- Kč,

t a k t o :

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům:

M. Z., částku 720.750,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 722.250,- Kč od 16.8.2011 do 1.11.2012,
P. S., částku 757.400,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 382.060,- Kč od 16.8.2011 do 2.11.2012,
P. S., částku 852.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 444.500,- Kč od 16.8.2011 do 31.10.2012,

Z. H. částku 576.650,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 310.850,- Kč od 16.8.2011 do 31.10.2012,
A. W. částku 518.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 255.000,- Kč od 16.8.2011 do 31.10.2012,
R. H. částku 146.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení 7,75% z částky 91.500,- Kč od 16.8.2011 do 25.10.2012,
B. částku 80.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z částky 20.000,- Kč od 16.8.2011 do 29.10.2012,
R. Š. V. částku 480.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení, a dále s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z částky 242.000,- Kč od 16.8.2011 do 7.11.2012,
A. T. částku 484.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení,
M. P. částku 485.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z této částky od 16.8.2011 do zaplacení,
D. O. částku 272.100,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z této částky od 16.8.2011 do zaplacení,
M. B. částku 177.400,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z této částky od 16.8.2011 do zaplacení,
to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobcům:

M. Z. částku 13.457.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
P. Z. částku 3.860.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
P. S. částku 3.703.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
Z. H. částku 1.112.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
A. W. částku 1.226.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
R. H. částku 1.762.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
J. B. částku 1.900.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
R. Š. V. částku 1.277.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
A. T. částku 1.515.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
M. P. částku 1.515.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% z této částky od 16.8.2011,
D. O. částku 1.727.900,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011,
M. B. částku 1.822.600,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 7,75% od 16.8.2011 do zaplacení.

se zamítá.

III. Žalovaná je dále povinna na náhradě nákladů řízení zaplatit žalobcům částku 990.828,-Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Filipa Prince, advokáta.

O d ů v o d ň ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhali po žalované zaplacení zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu v souvislosti s jejich trestním stíháním. Nemajetkovou újmu utrpěli v souvislosti s nezákonným rozhodnutím, trestním stíháním vedeném u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. [REDAKCE] v němž byli zproštěni obžaloby. **Nemajetková újma vznikla žalobcům v souvislosti s jejich vazbou a samotným trestním řízením vedeným proti nim.** Žalovaná v rámci předběžného uplatnění nároku u ní žalobcům nevyhověla. Žalobci odkázali na porušení čl. 1 Ústavy a dále na čl. 1, čl. 10 odst. 1, čl. 36 odst. 1, 3 a čl. 38 Listiny základních práv a svobod. Žalobci byli neodčinitelným způsobem poškozeni na své občanské a profesní cti. To především tím způsobem, že po celou dobu vazby a po celou dobu trestního řízení byli [REDAKCE]

Tato skupina se měla podílet na [REDAKCE] i na mnoha místech České republiky. Rozsah jejich údajné trestné činnosti byl dokonce přirovnáván [REDAKCE] který je v České republice mediálně nechvalně velmi dobře znám. Orgány činné v trestním řízení v tomto duchu informovaly i média, která na základě jejich informací dotvářela jejich obraz jako [REDAKCE] osob a to přes skutečnost, že většina z nich [REDAKCE] čímž došlo k nezvratnému poškození jejich občanské cti a absolutní ignoranci presumpce nevin. Žalobci poté, co byli postupně propuštěni z vazby měli [REDAKCE]

Sružené společenské uplatnění s tak závažným stigmatem, jakého se jim dostalo během probíhajícího trestního řízení je natolik závažné, že vytváří handicap v širokém spektru společenského života. Tento stav nelze na velmi dlouhou dobu napravit, pokud dokonce není nevratný a nezhojitelný. I za té situace, kdy je trestní řízení již pravomocně skončeno, média i nadále operují se jmény klientů ve výše uvedeném duchu, [REDAKCE]

[REDAKCE] kdy opět bylo použito poukazu na žalobci páchanou trestnou činnost, ač byli zproštěni viny. Lze konstatovat, že **povědomí společnosti o spojení žalobců a kriminální subkultury je natolik silné, že jim velmi ztěžuje žít bohatý rodinný společenský život.** Již pouze z toho důvodu lze konstatovat, že žádost v souvislosti s nemajetkovou újmu je zcela legitimní u žalobců zproštěných obžaloby v celém rozsahu a současně také u žalobců (M [REDAKCE] P [REDAKCE], A [REDAKCE] T [REDAKCE] M [REDAKCE] E [REDAKCE], D [REDAKCE] O [REDAKCE], kteří byli uznáni částečně vinnými, neboť doba, kterou strávili na vazbě je ve zřejmém nepoměru s jimi spáchanými trestnými činy. Žalobci byli vystaveni během trvání vazby [REDAKCE] kdy tento přeruštal u jednotlivých z nich až [REDAKCE], které museli prožívat ve vězení. Byli [REDAKCE], které vazba s sebou přináší. U žalobců nacházejících se v této specifické situaci vzniklé především [REDAKCE]

[REDAKCE] vedené proti nim byl dopad na ně o mnoho větší, nežli tomu je obvykle. Byli [REDAKCE]. Někteří ze žalobců mají [REDAKCE] které lze připsat na vrub jejich kriminalizaci, ale především právě výkonu vazby. Celou situaci byli bezesporu zasazeni [REDAKCE] žalobců. Tito si však neinohou samy o sobě podat žádost o reparaci těchto zásahů. Lze tak konstatovat, že požadované zadostiučinění je ve své podstatě určeno k reparaci i těchto škod. Samostatným a jednoznačným pochybením je **pak ponechání části žalobců ve vazbě poté, co tito byli zproštěni obžaloby soudem prvního stupně.** V této věci poukázali na Nález Ústavního soudu sp.zn. Pl 6/2010 ze dne 20. 4. 2010, kterým byl derogován § 74 odst. 2 trestního řádu umožňující právě ponechání osoby nepravomocně zproštěné obžaloby i nadále ve vazbě. Tato skutečnost je podporována tím, že část trestního řádu byla **derogována právě v souvislosti s**

restním řízením a z podnětu ústavní stížnosti stěžovatele M. Z. Současný stav po úspěšné ústavní stížnosti je takový, že obžalovaný bude od této doby vždy po vyhlášení zprošťujícího rozsudku neprodleně propuštěn na svobodu. Stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby na svobodu po vydání zprošťujícího rozsudku nemá odkladný účinek. V této souvislosti je vhodné zmínit, že Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku například ve věci Labita versus Itálie (rozsudek ze dne 6. 4. 2000, stížnost číslo 26772/95) přiznal za nezákonnou vazbu po zproštění soudem prvního stupně trávící pouze několik hodin (cca 10 hodin) náhradu škody ve výši 75 000 000 tehdejších italských lir. Ve světle tohoto rozsudku ESLP se můžou požadované peněžité nároky jevit jako velmi nízké. Bez ohledu na výše uvedené rozsudek ESLP, se však celá vazba žalobců okamžikem pravomocného zproštění obžaloby stává *de facto* i *de iure* nezákonnou. Rozsah zásahu do občanské cti a do práv žalobců je takové intenzity, že legitimuje podanou žalobu o reparaci nemajetkové újmy.

Žalovaná žalobou uplatněný nárok **neuznala**. Učinila nespornou skutečnost, že žalobci dne 22.2.2011 uplatnili u žalované nárok na poskytnutí zadostiučinění ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. v platném znění. Žádosti žalobců vyhověno nebylo. Žalovaná při mimosoudním projednání nároku vyšla z ustanovení § 9 zákona, podle kterého právo na náhradu škody a nemajetkové újmy způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžalovaný zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu. Právo na náhradu škody však podle ustanovení § 12 zákona nespovídá tomu, kdo si vazbu, odsouzení nebo uložení ochranného opatření způsobil sám. Z daného ustanovení vyplývá, že vznik nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené vazbou nelze dosud postavit najisto. Jak vyplývá ze sdělení Krajského státního zastupitelství v Plzni, dne 21.12.2010 podal pod. sp. zn. 1 NZO 5139/2010 Nejvyšší státní zástupce dovolání v neprospěch všech žadatelů a byla podána dovolání i ze strany žadatelů. O tomto oprávněném prostředku nebylo ke dni podání vyjádření žalované rozhodnuto. Trestní řízení tedy nebylo (ke dni vyjádření žalované) v dané věci skončeno. Žádost tak k uvedenému momentu považovala žalovaná za předčasnou. Předčasnost dále vyplývá také z toho, že ustanovení § 9 odst. 1 zákona je speciální vůči § 8 odst. 2 zákona, které stanoví, že rozhodnutí o vazbě spadá pod rozhodnutí vykonatelná bez ohledu na právní moc. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

V průběhu řízení žalovaná uznala důvodnost nároku některých žalobců, když plnila z titulu nezákonné vazby a z titulu nezákonného trestního stíhání, přičemž žalobci nato reagovali částečným zpětvzetím žaloby. U R. H. za neoprávněnou vazbu uznala částku 46.500,- Kč a za nezákonné trestní stíhání 45.000,- Kč. U F. Z. za nezákonnou vazbu a 42.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání. R. S. za neoprávněnou vazbu odškodnila částkou 207.500,- Kč a za nezákonné trestní stíhání částkou 34.500,- Kč. M. Z. odškodnila za nezákonné trestní stíhání částkou 45.000,- Kč a za nezákonnou vazbu částkou 722.250,- Kč. P. S. odškodnila částkou 45.000,- Kč za trestní stíhání a částkou 399.500,- Kč za nezákonnou vazbu, dále Z. H. částkou 47.850,- Kč za trestní stíhání a částkou 263.000,- Kč za vazbu, dále A. W. částkou 39.000,- Kč za trestní stíhání a částkou 216.000,- Kč za neoprávněnou vazbu. J. B. odškodnila částkou 20.000,- Kč za trestní stíhání, přičemž za vazbu nebyl odškodněn, neboť ve vazbě nebyl. Pokud jde o další žadatele, a to A.

I. M. P. D. O. a M. B. tyto žalované neodškodnila, s odůvodněním, že nárok na odškodnění nemajetkové újmy má pouze ten, vůči němuž bylo trestní stíhání zastaveno, a nebo byl obžaloby zproštěn.

Žalobci poté reagovali částečným zpětvzetím žaloby co do částek žalovanou vyplacených a změnou žaloby co do příslušenství pohledávky, když odvíjeli úrok z prodlení 7,75% od podání žaloby 16.8.2011 do dne částečného plnění žalovanou, přičemž soud změnu připustil usnesením ze dne 23.5.2013 a téhož dne řízení částečně zastavil, co do žalovanou v průběhu řízení poskytnutého plnění. K projednání tak zůstaly sporné nároky M. Z. co do 14 177.750,- Kč, P. Z. co do 4 617.940,- Kč, P. S. co do 4 555.500,- Kč, Z. H. co do 1 689.150,- Kč, A. W. co do 1 745.000,- Kč, R. H. co do 1 908.500,- Kč, J. B. co do 1 980.000,- Kč, F. S. co do 1 758.000,- Kč.

V posuzované věci soud I. stupně již dříve rozhodl rozsudkem 14 C 83/2011 dne 18.7.2013, k odvolání obou stran byl rozsudek soudem II. stupně zrušen a věc byla vrácena podepsanému soudu k dalšímu řízení. Odvolací soud vyslovil názor mj. na v původním rozsudku konstatovaný závěr soudu I. stupně ohledně žalobců T. P. O. a B., u nichž nelze za stavu, kdy byli sice částečně uznáni vinnými (pouze pro trestné činy méně závažné ve vztahu k trestným činům, pro které byli obžaloby zproštěni), žalobu paušálně odmítnout, ale je třeba posoudit, zda i těmito žalobcům mohl vzniknout nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou právě v důsledku trestního stíhání a výkonu vazby pro trestné činy, pro které byli obžaloby zproštěni, čímž se soud I. stupně nezabýval. V intencích odůvodnění odvolacího soudu byli žalobci též vyzváni k upřesnění žalobních tvrzení na kvantifikaci a specifikaci požadovaných nároků, v jaké výši požadují zadostiučinění za nezákonné trestní stíhání a v jaké za vykonanou vazbu. Též byli vyzváni, aby uvedli konkrétní skutečnosti, kterou jsou rozhodné k posouzení, a to k jakým konkrétním zásahům u jednotlivých z nich do jejich osobnostní sféry mělo dojít. Pokud jde o znalecké posudky a lékařské zprávy, jaké skutečnosti mají být těmito důkazy prokázány a měli též konkretizovat, kteří ze žalobců měli kriminální minulost a kteří nikoliv a též jakým způsobem se orgány činné v trestním řízení měli podílet na medializaci případu.

Žalobci poté upřesnili a doplnili svá tvrzení a důkazy, když specifikovali, že za nezákonné trestní stíhání a požadují z jednotlivých uplatněných částek 50% a dalších 50 % za vykonanou vazbu. Neodčinitelný způsob poškození jejich občanské a profesní cti ale také na zdraví a duševním stavu spatřují v tom, že po celou dobu vazby a po dobu trestního řízení i po jeho skončení

kteřá se měla podílet na V tomto směru odkázali na provedení mnohých listinných důkazů v řízení, novinových a internetových článků, z nichž bylo prokázáno, že v době po pravomocném skončení trestního řízení byl který mj. pojednával o tzv. kde žalobce zobrazuje v

Poukázali na to, že dokazováním byly provedeny znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie k osobě M. Z. které shledaly, že trestní stíhání Byla provedena zdravotní dokumentace z vazebních věznic u některých

žalobců, která prokazuje, že tito ve vazbě měli

Některým žalobcům ve vazbě.

(P. S. Rozvrátil (M. Z. P. Z.).
Orgány činné v trestním řízení v průběhu trestního řízení informovali média, která na základě jejich informací dotvářela obraz klientů jako a to přes skutečnost, že většina z nich čímž došlo k nevratnému poškození jejich občanské cti absolutní arogancí presumpce nevinny. Žalobci poté co byli postupně propuštěni z vazby (někteří téměř po třech letech), měli a mají velké problémy s

Snížené společenské uplání s tak závažným stigmatem jakého se jim dostalo během probíhajícího trestního řízení je natolik závažné, že vytváří handicap v širokém spektru společenského života pro tyto i nadále. lze konstatovat, že tento stav nelze na velmi dlouhou dobu napravit, pokud dokonce není nevratný a nezhojitelný. Odkázali přitom na v tomto řízení provedené výslechy svědků Ž. M. K. kteří uvedli, že z důvodů žalobce M. Z. nebyl tomuto což významně zkomplikovalo jeho Žalobci byli vazbou izolováni od U žalobců nacházejících se v této specifické situaci vzniklé především vedené proti nim byl dopad na ně o mnoho větší, nežli tomu je obvyklé. Byli

Někteří ze žalobců mají které lze připsat na vrub jejich kriminalizaci, ale především právě výkonu vazby. Žalobci M. Z., P. S. a P. Z. opakovaně tvrdí, že v jejich případě je zásah do osobní integrity výrazně zesílen skutečností, že tito **byli ponecháni ve vazbě poté, co byli zproštěni obžaloby soudem prvního stupně**. Opakovaně poukázali na nález Ústavního soudu sp.zn. PL 6/2010 ze dne 20. 4. 2010, kterým bylo derogováno ust. § 74 odst. 2 trestního řádu umožňující právě ponechání osoby nepravomocně zproštěn obžaloby i nadále ve vazbě (tato část trestního řádu byla derogována právě v souvislosti s trestním řízením z podnětu ústavních stížností stěžovatele M. Z.). Současný stav po úspěšné ústavní stížnosti je takový, že obžalovaný bude od této doby vždy po vyhlášení zprošťujícího rozsudku neprodleně propuštěn na svobodu. Stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby na svobodu po vydání zprošťujícího rozsudku nemá odkladný účinek. Zmínili, že Evropský soud pro lidská práva ve Štrasburku například ve věci Labita vs. Itálie Přiznal za nezákonnou vazbu po zproštění soudem prvního stupně trávící pouze několik hodin (cca 10 hodin) přiznal náhradu škody ve výši 75 000 000 italských lir. Podle názoru žalobců **jakékoliv pokračování vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku soudem prvního stupně bylo nezákonné a to bez ohledu na to zda-li byl vyhlášen rozsudek pravomocný či nikoliv**. Vzhledem k tomu zásadnímu porušení základní svobody těchto žalobců je zásah do jejich osobní svobody významnější, nežli u ostatních žalobců. Žalobci jsou přesvědčeni o tom, že jejich ponecháním ve vazbě bylo nezhojitelným způsobem porušeno jejich právo na osobní svobodu dle čl. 8 odst. 1, 2, 5 Listiny základních práva a svobod, a také stejné právo dle čl. 5 odst. 1 písm. c) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Povolena lhůta vazby žalobců skončila vyhlášením zprošťujícího rozsudku soudem prvního stupně a po tomto rozhodně žalobci neměli být déle ve vazbě drženi (odkázali též na Nález Ústavního soudu I. ÚS 2244/07 ze dne 19. 2. 2008 a dále IV ÚS 389/05, též IV ÚS 247/05). Na žádný z těchto příkladně uvedených již známých nálezů Ústavního soudu v daném případě Vrchní soud v Praze ve stížnostním řízení dne 22. 12. 2009 nerespektoval a nikterak nechal v úvahu

vklad Úmluvy (čl. 5 odstavec c) provedený Evropským soudem pro lidská práva v rozsudku Labita versus Itálie). Zdůraznili, že soudy popřípadě jiný orgán veřejné moci musí učinit vše pro to, aby interpretoval a aplikoval vnitrostátní právo v souladu s Úmluvou. Trestní stíhání bylo pro žalobce [REDAKCE], kdy byli po dobu trestního stíhání [REDAKCE]

[REDAKCE] Těž odkázali na Nález Ústavního soudu z 28. 8. 2007 sp.zn. IV US 6-2/05. Navrhli též provedení výslechů účastnických, a to všech žalobců.

K druhému zrušení rozsudku soudu I. stupně (14 C 83/2011-279 ze dne 10.12.2015) odvolací instancí došlo z důvodu, že bylo třeba více zkoumat, jaký dopad u odsouzených trestní stíhání mělo, když dopad žalobci pouze obecně tvrdili a zda u těch žalobců, jimž soud přiznal odškodnění i za segment medializace, nebyla tato medializace prostým důsledkem zásady veřejnosti. Soud I. stupně se též měl vypořádat s okolnostmi zadostiučinění těch žalobců, kteří byli v posuzovaném řízení odsouzeni jen pro méně závažnou trestnou činnost a jak významné je pro odškodnění (co do výše), to, že byli odsouzeni za trestné činy méně závažné, než [REDAKCE]

Žalobce A [REDAKCE] T [REDAKCE] uvedl, že strávil ve vazbě celkem 969 tím a to od [REDAKCE] do dne [REDAKCE] když v posuzovaném trestním řízení byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze 7. 12. 2009 sp.zn. [REDAKCE] odsouzen za trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 odst. 2 písm. b) trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let. Skutkově tato jednání spočívalo v tom, že měl poskytnout finanční částku ve výši [REDAKCE] Kč strážníkům Městské policie [REDAKCE] s požadavkem, aby při výkonu své pravomoci konkrétně při kontrole provozu hracích automatů striktně nepostupovali podle obecné závazné vyhlášky města [REDAKCE] která stanovuje časové omezení provozování výherních hracích automatů a umožnili jejich provoz i v době, ve které byl jejich provoz zakázán. Zdůraznil též, že byl výše uvedeným rozsudkem naopak pravomocně zproštěn obžaloby z trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163a odst. 1 trestního zákona, dále vydírání podle § 235 odst. 1 odst. 2 jako [REDAKCE] a z trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 trestního zákona jako [REDAKCE] dále trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 3 trestního zákona jako [REDAKCE]. Byl tedy uznán vinným za bagatelní trestný čin, s účasti na zločinném spolčení nijak nesouvisející, když pro tento trestný čin nebyl držen ve vazbě U soudního jednání dne 24. 6. 2015 podrobně vypověděl, k jakým konkrétním zásahům a následkům u něho do osobnostní sféry došlo. Jde o zásahy do jeho [REDAKCE] do [REDAKCE] kdy byl [REDAKCE]

Z propouštěcí zprávy z [REDAKCE] a ze dne [REDAKCE] v [REDAKCE] (na č. l. 345, 347) [REDAKCE] A [REDAKCE] T [REDAKCE], H [REDAKCE] T [REDAKCE] lékařské zprávy – operačního protokolu (na č. l. 349), výsledkového protokolu (na č. l. 350), týkající se téže osoby, se podává její [REDAKCE] a [REDAKCE] a její operace

s [redacted] Z čestného prohlášení T [redacted] H [redacted] (na č. l. 351) z 18. 4. 2016, se podává přesvědčení této osoby o [redacted]

Z čestného prohlášení H [redacted] T [redacted] A [redacted] I [redacted] (na č. l. 352) ze dne 20. 4. 2016 se podává [redacted]

Žalobce M [redacted] P [redacted] doplnil, že ve vazbě strávil celkem 970 dní. Od [redacted] do [redacted] I on byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2009 pod sp.zn. [redacted] odsouzen za trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu jednoho roku. Skutkově se jednalo o to, že ve sklepě domu, ve kterém bydlel, přechovával stříelnou zbraň, pistole ČZ s náboji ačkoliv nebyl držitelem příslušného povolení. Z důvodu trestního stíhání pro tento trestný čin nebyl a ani nemohl být držen ve vazbě neboť horní hranice trestní sazby odnětí svobody až na 1. rok nebo peněžitý trest nebo propadnutí věcí, nedosahovala potřebných alespoň dvou let trestu odnětí svobody (§ 68 odst. 2 trestního řádu). Byl výše uvedeným rozsudkem naopak pravomocně zproštěn obžaloby z trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163 a odst. 1 trestního zákona, dále vydírání podle § 235 odst. 1 odst. 2 trestního zákona jako [redacted] dále z trestného činu porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 trestního zákona jako [redacted] dále trestný čin omezování osobní svobody podle § 231 odst. 3 trestního zákona jako [redacted]. Tento žalobce písemně sepsal prohlášení, které bylo provedeno k důkazu u soudu dne 7. 11. 2000 a též na jednání dne 24. 6. 2015 podrobně vypověděl, k jakým konkrétním zásahům a následkům u něho do osobnostní sféry došlo. Jedná se o zásahy do jeho [redacted], zásahy do [redacted], přičemž žalobce v této události spatřuje souvislost s jeho trestním stíháním a výkonem vazby. I vedl též, že došlo k zásahu do jeho [redacted] když nebylo možno [redacted]

Žalobce M [redacted] B [redacted] zdůraznil, že strávil ve vazbě celkem 558 dní, od [redacted] do [redacted] I on byl stejným rozsudkem jako M [redacted] P [redacted] a A [redacted] I [redacted] odsouzen za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Z důvodu trestního stíhání pro tento trestný čin nebyl držen ve vazbě, když byl výše uvedeným rozsudkem naopak pravomocně zproštěn obžaloby z trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163 a odst. 1 trestního zákona, vydírání podle § 235 odst. 1 odst. 2 trestního zákona jako [redacted]. Na jednání soudu dne 26. 8. 2015 podrobně vysvětlil, k jakým konkrétním zásahům a následkům v jeho osobnostní sféře došlo. Jedná se zejména o zásahy do [redacted], [redacted]

Žalobce Z. H. zdůraznil, že strávil ve vazbě celkem 525 dní. I on byl stejným rozsudkem zcela zproštěn obžaloby. Vypověděl u soudního jednání dne 26. 8. 2015 v čem spatřuje v souvislosti s trestním stíháním a výkonem vazby zásah do své. Zásah spočíval především v

Též došlo k

Žalobce D. O. strávil ve vazbě celkem 907 dní, od do. Též byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 7. 12. 2009 shora uvedené sp.zn. odsouzen za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku. Z důvodu trestního stíhání pro tento trestný čin však nebyl držen ve vazbě, byl výše uvedeným rozsudkem naopak pravomocně zproštěn obžaloby z trestného činu účasti na zločinném spolčení podle § 163 a odst. 1 trestního zákona dále vydírání podle § 235 odst. 1 odst. 2 trestního zákona jako. Též u jednání soudu dne 26. 8. 2015 podrobně vypověděl, k jakým konkrétním zásahům a následkům u něho do osobnostní sféry došlo. Jedná se především zásah do

Žalobce R. V. S. uvedl, že strávil ve vazbě 415 dní, od do. I on byl zcela zproštěn obžaloby rozsudkem jako ostatní žalobci. Vypověděl též u jednání dne 26. 8. 2015 v čem i on spatřuje zásah do osobnostní sféry v souvislosti s trestním stíháním a výkonem vazby, když zásah spočíval ve zhoršeném. Nemohl sehnat. Odkázal na provedené dokazování na jednání dne 26. 8. 2015 svojí zdravotní dokumentací a zdravotních problémech

P. Z. zdůraznil, že strávil ve vazbě 693 dnů, od do rovněž i on byl zcela zproštěn obžaloby. Vypověděl na jednání 29. 4. 2015 o tom, v čem spočívá zásah trestního stíhání vykonané vazby do jeho osobnostní sféry, když došlo u něho ke. Uvedl, že se u něj po oné události vyskytují. V důsledku uvedených zásahu přišel o do té doby. Nemohl se. U soudního jednání dne 7. 11. 2012 bylo k důkazu ohledně tohoto žalobce čteno potvrzení společnosti. U jednání dne 23. 5. 2013 byla k důkazu provedena lékařská zpráva ohledně zdravotního stavu tohoto žalobce z

Žalobce P. S. zdůraznil, že strávil ve vazbě 798 dní, od do. I on byl zcela zproštěn obžaloby, když u soudního jednání dne 29. 4. 2015 vysvětlil, v čem spočívá zásah trestního stíhání a vykonané vazby na jeho osobnostní sféry, kdy do doby zatčení žil v. Výkon vazby výrazně zhoršil

Prožití události se projeví i na [redacted] kdy [redacted] žalobce od té doby trpí [redacted]. Po propuštění u něj došlo k [redacted].

Z lékařské zprávy ohledně žalobce P. S. (č.l. 365) R. [redacted] Z. [redacted] vyplývá jeho onemocnění ([redacted]), přetrvávající od roku [redacted] s léčbou [redacted].

Žalobce A. W. [redacted] uvedl, že strávil ve vazbě 449 dní, od [redacted] do [redacted]. On byl předmětným rozsudkem zcela zproštěn obžaloby. Zdůraznil, že vypověděl u jednání dne 29. 4. 2015 o tom, v čem spočívá zásah trestního stíhání vykonané vazby do jeho osobnostní sféry, když se jednalo o [redacted] které mělo [redacted]. Žalobce musel [redacted]. V současnosti působí jako [redacted]. On má [redacted].

Žalobce R. H. [redacted] strávil ve vazbě celkem 92 dní, od [redacted] do [redacted]. On byl zcela zproštěn obžaloby. Odkázal na to, že u jednání dne 26. 8. 2015 vypověděl, v čem spočíval zásah trestního stíhání a vykonané vazby do jeho osobnostní sféry. Šlo o [redacted]. Žalobce se v důsledku trestního stíhání [redacted].

Z vyjádření žalobce Z. H. (č.l. 353) ze dne 4. 8. 2016 vyplývá, že [redacted] když byla na něj uložena vazba, která mu způsobila absolutní [redacted]. Byl [redacted] byla mu [redacted] která mu byla [redacted] byly mu [redacted]. Obvinění, pro které byl ve vazbě, bylo vykonstruované. V Česku se po propuštění nemohl [redacted]. Pořád je jeho jméno spojováno se jménem [redacted]. Ve vazbě měl [redacted]. Nyní se [redacted]. Ve vazbě byla [redacted]. Dlouho se čekalo a dožadovalo k [redacted]. Před [redacted]. Půl roku po jeho propuštění pak [redacted].

Soud omezil dokazování na otázky, jež zůstaly mezi stranami spornými, když z obsahu spisu a z nesporných tvrzení lze konstatovat, že trestní stíhání žalobců vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. [redacted] bylo zahájeno dne 29.6.2007 (M [redacted] Z [redacted] M [redacted] P [redacted] A [redacted] T [redacted] Z [redacted] H [redacted] D [redacted] O [redacted] M [redacted] B [redacted]), dne 16.10.2007 (P [redacted] S [redacted] P [redacted] Z [redacted] H [redacted] R [redacted] H [redacted] A [redacted] V [redacted] a dne 19.12.2007 (R [redacted] S [redacted] a skončilo vyhlášením zprošťujícího rozsudku dne 7.12.2009 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 24.8.2010 (kdy nabylo právní moci). Zproštění tak byli obžaloby pro trestný čin účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 tr.zákona M [redacted] Z [redacted] M [redacted] P [redacted] A [redacted] T [redacted] Z [redacted] H [redacted] D [redacted] O [redacted] M [redacted] B [redacted] P [redacted] S [redacted] P [redacted] Z [redacted] H [redacted] R [redacted] H [redacted] A [redacted] W [redacted] a R [redacted] S [redacted] kdy zprošťujícími důvody bylo ust. § 226 písm a) příp. b) tr. řádu, že (a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, nebo (b) v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem. Ostatní žalobci (A [redacted] T [redacted] M [redacted] P [redacted] D [redacted] O [redacted] a M [redacted] B [redacted]) byli uznáni vinnými trestnými činy nedovoleného ozbrojování (M [redacted] P [redacted] - § 185 odst. 1 tr. zák.), podplácení (A [redacted] - § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b/ tr. zák.), výtržnictví (D [redacted] O [redacted] a M [redacted] B [redacted] - § 202 odst. 1 tr. zák.). Pouze D [redacted] O [redacted] a M [redacted] B [redacted] byli odsouzeni k trestu odnětí svobody spojeným s jeho přímým výkonem (1 rok). Žalobci byli ve věci stíhání vazebně s délkou vazby :

M [redacted] Z [redacted] od [redacted] do [redacted] (962 dnů),
 P [redacted] Z [redacted] od [redacted] do [redacted] (tj. 693 dnů),
 P [redacted] S [redacted] od [redacted] do [redacted] (798 dnů),
 A [redacted] T [redacted] od [redacted] do [redacted] (969 dnů),
 M [redacted] P [redacted] od [redacted] do [redacted] (970 dnů),
 Z [redacted] H [redacted] od [redacted] do [redacted] (525 dnů),
 A [redacted] W [redacted] od [redacted] do [redacted] (449 dnů),
 R [redacted] H [redacted] od [redacted] do [redacted] (92 dnů),
 R [redacted] od [redacted] do [redacted] (415 dnů)
 D [redacted] O [redacted] od [redacted] do [redacted] (907 dnů),
 M [redacted] B [redacted] od [redacted] do [redacted] (558 dnů),
 J [redacted] B [redacted] byl trestně stíhán na svobodě, do vazby vzat nebyl.

Z účastnických výslechů žalobců bylo soudem zjištěno výsledkem M [redacted] Z [redacted] že je osobou v [redacted] kdy tento vnímal [redacted] zásah policie, u něhož byl zadržen jako spektakulární záležitost, kdy nevybíravým způsobem byl [redacted] Chovali se [redacted] Byl [redacted] přičemž neměl zdání, proč se to děje. Byl obviněn ze zločinného spolčení a z dalších trestných činů vydírání majitelů diskoték, přičemž neustále tvrdil, že co je mu kladeno za vinu, nespáchal. Důkazy byly utajeny, proto se rozhodl nevyjadřovat, neboť neměl ucelené informace o tom, proč je mu kladena vina za něco, co nespáchal. Byl označen dehonestujícím způsobem i v médiích, což se dělo na popud orgánů činných v trestním řízení. Postup vyšetřování policie pod dozorem státního zastupitelství byl vedený tendenčně, byla snaha ho očernit, s cílem i před [redacted] Byly mu podsouvány informace médií, informace, které se nezakládaly na pravdě, nakonec to potvrdili i všechny soudy – Nejvyšší soud a rovněž i soud Ústavní. Vše, co bylo tvrzeno ve sdělení obvinění, bylo vykonstruováno, bylo to nafouknuto. Vznikla mu tak újma, neboť dodnes se potýká s problémy z trestního řízení v důsledku [redacted] což mělo dopad i [redacted]

s polupracovali, nechtěli být již s ním spojováni ([REDACTED]).
Byl tak vytržen z [REDACTED] nakonec byl zproštěn obvinění. Byl internován 32
měsíců, v cele původně 2,5 x 4 metry, kde byla [REDACTED]

[REDACTED] Dehonestujícím způsobem vykonával [REDACTED]

[REDACTED] Obdobně probíhaly při [REDACTED]
[REDACTED] V případě nemoci [REDACTED]

[REDACTED] Prvních devět měsíců
vězeňská služba [REDACTED]

[REDACTED] Byl [REDACTED]

[REDACTED] Tlak na
jeho osobu byl [REDACTED]. Ty negativní skutečnosti vyvolaly
u něj [REDACTED]

Majoritní podíl na tom má vazba a mediální kampaň. Cena za to příkoří, která by měla být
odškodněna je jim vnímána, kdy on v té době [REDACTED] byl známý v oblasti, kde působil.

[REDACTED]. Těžko lze ohodnotit újmu, kterou utrpěl. Dívá se na to obráceně - kdyby mu někdo dal
20 milionů, aby šel do vazby, odmítl by to. Má za to, že částka, kterou požaduje, je adekvátní. Za
situace, kdyby dostal nějaké odškodnění, nevezme si pro sebe nic, dal by to na nadaci, kterou
[REDACTED]. Je to [REDACTED], byla založena nedávno, je podporována
[REDACTED]. Má sociální citění,
předtím, než byl vzat do vazby, [REDACTED]

Byl na vyšetření u psychologa a psychiatra, neboť zásah policie u něj vyvolal pocity
[REDACTED]. Vnímá to tak, že nic neudělal a orgány činné v trestním řízení, navzdory
tomu, že cítily, že se jim to rozpadá, stav držely a ve vazbě musel zůstat 32 měsíců, jeho psychika
tak [REDACTED]. Ve vazbě měl možnost [REDACTED]. Trpěl i po zdravotní stránce, na

[REDACTED]. Je to zkušenost
a bezmoc, že tvrzení policie, bylo lživé a on neměl možnost se bránit, neboť důkazy byly
zastřeny a utajeny 9 měsíců. Po 9 měsících vypověděl, ani přesto se věc neobrátila, tendence
policie a státního zástupce byla, držet pořád obvinění. Nakonec bylo zřejmé, že to vše bylo na
objednávku; [REDACTED]. Zná celý spis
dopodrobna, bylo 70 soudních jednání, všechno strávil ve vazbě, tam utrpěl i [REDACTED]

[REDACTED]. Dříve byl [REDACTED]

[REDACTED] Jako trauma pociťuje i události, kdy
[REDACTED]

[REDACTED] Státní zastupitelství drželo pořád nesmyslné tvrzení, na
základě své zatvřelosti, nebo zadání. Bylo též tvrzeno, že ukradl [REDACTED], pak se ale
stało, že konkrétně v torn obvinění další tři poškození pod tíhou důkazů vypovídali spontánně a
přiznali se pod tíhou důkazů, že jejich výpověď byla smyšlená. A státní zástupce to slyší a nic
nedělá proti křivé výpovědi, ale tvrdošijně trvá na další trvání vazby a na vině a to oproti
výsledku - osvobozujícímu rozsudku. Studoval judikaturu, Evropská judikatura soudu, pro lidská

práva v kontrastu s trestním řádem má vyšší váhu a soudy by měly uznávat mezinárodní právo a nečiní tak. Účelem byla jeho osobní likvidace, obžaloba byla účelně zpracována. Účelem orgánů nebylo zjistit pravdu, ale ublížit mu. Má v [redacted] Ty emoce dnes již [redacted] Kdyžby dnes ze strany státu došlo k určitému malému kroku, že by nastal postih pro ty, co to způsobili, třeba kdyby byli stíháni ti, co původně lživě vypovídali, kdyby to stát udělal, pak by svůj nárok stáhl, bylo by to pro něj dostatečným začastiučiněním. Dlouhodobé vazební odloučení způsobilo, že se s [redacted] Omluvou by oproti stažení žaloby, byla veřejná omluva státní zástupkyně Kolářové a Komorouse. Zmínil své [redacted]

[redacted] po propuštění z vazby měl ztížené, [redacted] v důsledku povědomí skrze jeho jména. I když byl zproštěn obžaloby, na internetu to visí pořád. [redacted] i si to vylustrují a pak nastává problém [redacted] Třeba jeho [redacted]

[redacted] Padesát věcí je schopen popsat, kdy došlo k [redacted] i, jednoznačně v důsledku negativních informací o jeho osobě vzniklých v důsledku nezákonného trestního stíhání. [redacted]

[redacted] takže nakonec [redacted] Pan M. Z. [redacted] pro něj [redacted] přitom disponuje nahrávkou, kdy Z. [redacted] hovoří s [redacted]

[redacted] Těž paní K. [redacted] celkem [redacted]

Ty překážky trvají i aktuálně - ty [redacted]

Obecně se ale stal [redacted]

K [redacted] i jeho osoby zmínil, že viděno očima [redacted], proto dostal jakousi nálepku [redacted] Plán policie byl ten, že si pomáhala medializací. Třeba tehdejší mluvčí [redacted] B. K. [redacted] si třeba vymínila, jak zjistil od novinářů, podmínku, aby byla trestní věc označována [redacted]. Rovněž byla policií zřízena linka, aby na ní lidé volali a sdělovali informace ohledně žalobců. Toto považuje za vysoce nestandardní. Nakonec i vyšetřovatel V. [redacted], který to vedl, [redacted]

Obdobně popisuje situaci i P. Z. [redacted] Při zásahu policie, v noci k němu [redacted]

Neinohl se třeba [redacted]

[redacted] Popsal dále, že se dostal [redacted]

netoť byl ve vazbě.

[redacted] pak byl [redacted] Třeba se Odešel i

[redacted] Všechno [redacted]

[redacted] K [redacted] k

[redacted] Žalobce dále zmínil, že se bál

[redacted] Byl léčen [redacted] Nakonec

si [redacted] Přšel v důsledku toho, co se stalo, [redacted] On sám je

[redacted] Ve vazbě měl [redacted]

[redacted] Ve vazbě [redacted]

[redacted] Rovněž se to týká i

Nyní z něčeho živ být musí a [redacted] Působí v

[redacted]

Má [redacted] Je

[redacted] Od mládí se pohybuje v [redacted] Na

[redacted] Dotazoval se i v

Žalobce A [redacted] W [redacted] popsal šok ze zadržení, kdy při zatčení k nim [redacted]

[redacted] byla [redacted] Od té doby [redacted] V době zásahu tam sice

[redacted] V té době měli [redacted] Po jeho vzetí do vazby [redacted] Pak šel na [redacted] Nyní

[redacted] Po propuštění, taky hledal [redacted] Je hodně [redacted]

[redacted] Problémy se [redacted]

[redacted] Již ve vazbě začal mít [redacted] Dlouho [redacted] Začal od té doby [redacted]

Žalobce P [redacted] S [redacted] žil [redacted] Trávili čas [redacted]

Inkriminovaný zásah přišel ráno za tmy, [redacted]

[redacted]

Viděl, jak [redacted] Ta vazba byla katastrofální, [redacted]

[redacted] který mu řekl, že až si odsedí trest, že to bude v pořádku. Též měl je to úplně normální za té situace, kdy je člověk ve vazbě. Dostal na odstranění tohoto problému [redacted]

Má problémy [redacted]

Je vůbec rád, že když se ráno [redacted] že může vůbec fungovat. [redacted]

Přítel o 26 měsíců života, když nemohl být [redacted] Je s podivem, že vůbec něco takového může existovat. Těch 26 měsíců neviděl [redacted] to mu nikdo nevrátí, tady neplatí presumpce nevinny. Po návratu se mu podařilo [redacted]

Bylo těžké vůbec něco rozjet. Když si někdo klikne na [redacted] vyskočí tam ze spousty článků jeho jméno v souvislosti se zločinem a je k tomu nepřipadná diskuse. V kauze hodně nekalého sebral i [redacted] jak poté zjistil od samotných [redacted]

[redacted] To ovšem, k čemu došlo, z nich nikdo nesmaže ani to, že jsou [redacted]. Pokud žalovaná strana tvrdí, že ona nemůže za medializaci, kdo tedy za to může; nikdo jiný, než stát. Přitom [redacted] zřídila linky, aby tam poškození mohli volat na ta telefonní čísla, bylo to na požádání policie. Poukázal na kauzu jedné z političek, která dostala kompenzaci, bylo to v částkách více než milionu, něco nestihla, neboť se to promlčelo. Jiní politici zas dostali 2 miliony za dohodu se státem, kterou uzavřeli a uzavřeli ji údajně proto, že stát ušetřil peníze. Jeho se to zřejmě týkat nebude, přitom on rádne [redacted]

A [redacted] I [redacted] ve své účastnické výpovědi uvedl, že tři roky strávil v prostoru velkém asi jako toaleta: Byli s ním [redacted] na [redacted]. Kdo to nezažil, nemá přehled o tom, jak to tam probíhá, dokud si to každý nezažije na vlastní kůži, tak si to nedokáže představit. Žádá finanční satisfakci za to, že tři roky strávil ve vazbě na což ani finanční satisfakce nemůže být dostatečná. Ty tři roky vazby sice přečkal bez újmy [redacted] nicméně [redacted]

[redacted] Každý den žil s [redacted] Byla [redacted] snaží se sám sobě pomoci. [redacted] když na něj uvalili vazbu, byly mu znemožněny [redacted] pak ho [redacted] Nevídal ho proto, že to [redacted]

Pak [redacted]

Dnes se [redacted]

Za [redacted]

To zanechalo v něm [redacted]

Nebyl u toho, kdy [redacted]

Byl problém [redacted]

[redacted] To sice nemá důkazně podloženo, ventilované to však bylo. Nicméně [redacted]

Ve vazbě po 8 měsících po vzetí do vazby [redacted]

[redacted] V době, kdy byl umístěn do vazby, [redacted] On nakonec skončil s odsouzením za podplácení, jinak byl obžaloby zproštěn, paradoxně ti, kteří měli být upláceni, pak vyšli s mnohem nižšími tresty. Snažil se [redacted] potýkal se ovšem s tím, ačkoli mu to nikdo na papír nedal, že měli [redacted]

Měl problém se [redacted], dokonce se stalo, že i jeho [redacted]

Nyní je [redacted]

M [redacted] P [redacted] vypověděl, že po propuštění z vazby přišel [redacted], která díky jeho jménu byla [redacted]. Má za to, že kdyby nebyl ve vazbě, [redacted]. V důsledku vazby trpí [redacted]

Zádal o [redacted]

Měl [redacted]

Ve vězeňské nemocnici, to nebylo s kým řešit. Doktorka v [redacted] byla [redacted], s ní to řešit nebylo možné.

Z [redacted] H [redacted] vypověděl, že zatčení mu [redacted], kdy se událost odehrála tak, že jí [redacted]. Říkalo se o něm, že je [redacted]. Výkonem vazby byl značně stresován, nastaly u něj problémy. Zdravotní komplikace, které u něho nastaly, mu nikdo [redacted]. Musel čekat na [redacted]. Stěžoval si na to, odpověď mu bylo, že není dostatek personálu ohledně [redacted]. Nebylo mu lhostejné, s kým tráví vazbu, pak při přesunech k soudu, byla to celodenní eskorta, byl [redacted]. Pokud jde o [redacted]

Před zatčením se staral o [redacted]

Po propuštění z vazby pak musel k soudům, na internetu se lze o něm [redacted]

Když si konečně našel [redacted]

Když ovšem přijde na jeho jméno, tak se mu smějí. Je [redacted]

Hned po propuštění z vazby byl veden u [redacted]

Když ho odtud poslali [redacted]

Zprostředkovaně se dozvěděl, že ho nemohli přijmout kvůli té kauze. Po propuštění z vazby si [redacted]

Pak [redacted]

M [redacted] E [redacted] vypověděl, že v [redacted]

na všechny [redacted]

Stálo ho to spoustu peněz na advokáty. [redacted]

Ve vazbě byl kvůli běžkovému důvodu, bylo to hodně [redacted]

Předtím byl [redacted]

oté, co se [redacted]

vrátil z vazby, již nikdo s ním nechtěl

Region, kde žije,

Vztah s

Když o něco žádá,

Zdržuje se nyní převážně v

Zamýšlí se nad tím, proč za to mají

Obnovil

něco málo.

D. O. účastnické výpovědi uvedl, že od zásahu policie v

Bylo to

Nyní, když se třeba něco odchrává v televizi v souvislosti se zatykáním, otáčeji se, aby to neviděly. Pak byl 30 měsíců ve vazbě ve První 3 měsíce měl koluzní důvod, s nikým nesměl komunikovat. Byly mu

jenom právní zástupce. mu zprostředkoval, že je vše v

Nastaly u něho

Byl na

a aby měl

I po propuštění měl problémy

Po roce a půl v

nikde ho ale

Když třeba napsal

Nevzáli ho, jak zjistil z doslechu, právě kvůli tomu, co má za sebou. I v neboť neměl ačkoliv byl uznán vinným pouze trestem odnětí svobody v trvání 1 roku. Je přihlášen

Nemá

Nabídky pak tam přijde a řeknou, že mu dají vědět a neozvou se, dají mu pouze razítko. Měl avšak po návratu mu

R. H. ze všech spoluobviněných ve vazbě nejkratší dobu, 3 měsíce, ale i to mělo vliv na jeho psychiku. To zatčení proběhlo skutečně teatrálně, v tom domě, kde to proběhlo, bydlí. Přitom nic nespáchal, dokonce měl důkaz o tom, že v době, kdy se to stalo, nebyl na území republiky. Soudkyně byl odbyt, že jí to nezajímá, naopak ta okolnost, že byl v zahraničí, mu přitížila tím, že vazba byla zůvodněna, že by mohl utéct. Byl tedy na byl 2 měsíce

Měl možnost se tedy setkat se všemi, i po propuštění lidé z okolí se na něj neboť nechodili lidé, a ten, kdo to převzal po něm, však úspěch má. Hodně utrpěla i

[redacted], respektive [redacted]
 Rovněž se [redacted] 6 let po článcích, které se objevují na internetu, je pro něj komplikací to, že [redacted]
 [redacted] Nakonec
 došlo i k [redacted]
 [redacted] Má [redacted] /lo [redacted]

R [redacted] v [redacted] ([redacted] Š [redacted] vypověděl o svých [redacted] o tom, že má [redacted]
 [redacted] Měl dobré vztahy [redacted]
 [redacted] Předtím po [redacted] V roce [redacted] zablokován ve [redacted]
 [redacted] Byli přítom [redacted]
 [redacted] Kolem nich bylo [redacted] Vedle to k [redacted]
 [redacted] Poté následovala vazba uvalena soudem, média informace podávala a natočila jej i do zpráv, byla [redacted]
 [redacted] Po propuštění byl v [redacted]

[redacted] Nakonec se vyřešilo to, že výpovědi poškozených byly pod nátlakem policistů, rozhodně to byl náročný nápor na jeho psychiku. [redacted] pokud něco sehnal, bylo to pouze [redacted] ale i tam to nakonec skončilo pro to, co mu bylo vytýkáno, čeho se měl údajně dopustit. Na internetu je pořád jeho jméno v negativních souvislostech, nakonec byl osvobozen, zproštěn obžaloby. Pak se [redacted] Žádnou trestnou činnost nikdy nespáchal, nicméně se na něj lidi dívají přes prsty. Před 3 lety se [redacted] (aby se odřízl od minulosti a v souvislosti s budoucím uplatněním). Předpokládá, že média ho asi nenechají na pokoji, v [redacted] Ty peníze, které požaduje jako náhradu nemajetkové újmy by směřoval do [redacted] na který má nárok. Je osobou [redacted] Než byl vzat do vazby, [redacted]

Z vyjádření společnosti Fairon s.r.o., se sídlem v Karlových Varech ze dne 16.1.2012 týkající se P [redacted] Z [redacted] bylo zjištěno, že nebylo vyhověno jeho žádosti [redacted]

Z dalšího dokazování z výňatků z tisku a [redacted] soud zjistil [redacted]
 [redacted] Jde konkrétně články -- [redacted]
 [redacted] dále [redacted]
 [redacted] - příloha [redacted]
 [redacted] - titulok [redacted]
 [redacted] titulok - [redacted]
 [redacted] titulok [redacted]
 [redacted]
 [redacted]

býl použit jeho [REDAKCE]. Slo o částku přibližně [REDAKCE].
Svědék byl ve dvou peněžních ústavěch, České spořitelně i Komerční bance, kde však byl odmítnut. V České spořitelně mu konkrétně úvěřář řekl, že panu Z [REDAKCE] úvěr neposkytnou, a totéž mu bylo řečeno i v Komerční bance. To odmítnutí pochopil tak, že překážkou bylo jméno Z [REDAKCE]. Doslova zaznělo, že úvěr nebude poskytnut kvůli jménu Z [REDAKCE] neboť tam proběhlo trestní stíhání a to by mohlo ublížit bance. Ten dům (zástava) měl hodnotu [REDAKCE] byly na to i posudky, nicméně ty podklady banka ani nechtěla, neboť zde byla překážka jména Z [REDAKCE].

Ze svědecké výpovědi R [REDAKCE] M [REDAKCE] (č.l. 104) bylo zjištěno, že měl pro M [REDAKCE] Z [REDAKCE] (již po skončení trestního řízení) vyřídít hypoteční úvěr, tj. zprostředkovat jej u Hypoteční banky. U této banky mu však bylo řečeno, že z etických důvodů této osobě hypoteční úvěr poskytnut nebude. Byl to úvěr kolem [REDAKCE], měl být použit na koupi panelového domu. Jako zajištění měla sloužit nemovitost, jednalo se o zástavní právo, nicméně k tomuto krčku ani nedošlo, neboť to se řeší až následně. Jednal v pobočce Hypoteční banky v [REDAKCE]. Pokud jde o bližší specifikaci toho etického důvodu, ten mu sdělen nebyl. K Z [REDAKCE] svědek nemá žádný vztah, je to pouze klient. Věděl, že tyto činnosti svědek dělá a požádal jej o zprostředkování. Písemnou smlouvu neměli uzavřenou. Jako zástava na tento úvěr, měl sloužit právě ten panelový dům, který se měl koupit. Šlo o koupi již postaveného domu.

Svědkyň L [REDAKCE] K [REDAKCE] (č. 105) uvedla, že v minulosti pracovala u jisté bankovní instituce, je však vázána bankovním tajemstvím a mohla ve věci mluvit pouze obecně. Nemohla tedy sdělit ani to, pro jakou banku v minulosti pracovala. V současné době již v této instituci nepracují a nepracují vůbec v oboru finančnictví. Před 2 lety ještě v oné bance pracovala. Pan M [REDAKCE] Z [REDAKCE] si chtěl otevřít v této bance běžný účet, a tento mu otevřen nebyl. V minulosti poctoupila školení, a zná určitá pravidla v souvislosti s poskytováním úvěrů a, i kdyby sama o tom měla rozhodovat, stejně by nemohla účet panu Z [REDAKCE] otevřít. Obecně se každý klient prověřuje. Ona sama v bankovní instituci to nedělala, neví ani, kdo to dělal, jak se to zpracovává a z čeho vychází. V tomto konkrétním případě Z [REDAKCE] měla informace, věděla, že by to nebylo dobré ten účet otevřít. Je to tzv. riziko AML ([REDAKCE]). Obecně platí, že pokud banka nechce otevřít účet, nemusí ho otevřít a nemusí udávat důvod. M [REDAKCE] Z [REDAKCE] v době předtím, než přišel jako klient, neznala. Byl jí přiřazen jako klient. Šlo o běžný účet, chtěl ten účet pro sebe i pro podnikání. Její úkol, a každého pracovníka je poskytovat veškerý servis, ovšem se vůbec nedostali k tomu, co vlastně chtěl realizovat. Právě z toho důvodu k tomu nedošlo, neboť ten účet nebyl otevřen. V bance nastoupila [REDAKCE] nastoupila s paní ředitelkou jako [REDAKCE], ovšem se jim nepodařilo přesvědčit vedení banky o tom produktu, který měli realizovat a s dobou určitou skončil i její pracovní poměr. Ta pobočka banky byla v [REDAKCE].

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ze dne 27. 6. 2012 MUDr. Vladimíra Zindra, emeritního primáře a odborného psychiatra a z psychologického posudku M [REDAKCE] Z [REDAKCE] zpracovaného znalcem dr. Mgr. Jiřím Fišerem, CSc., z Asociace forenzních psychologů Čech, Moravy, a Slezska ze dne 24. 6. 2012 bylo zjištěno, že trestní stíhání výrazně negativně ovlivnilo [REDAKCE] tohoto žalobce. Z dalších zdravotních zpráv vyplývá, že i ostatní žalobci měli ve vazbě řadu [REDAKCE].

Z lékařských zpráv [redacted] nemocnice [redacted] z [redacted] a [redacted] v [redacted] ze dne [redacted] je zjišťováno, že F [redacted] V [redacted] trpí [redacted] Ze [redacted]

Nárok žalobců na zadostiučinění za nemajetkovou újmu je mj. založen na okolnosti, že byli v trestním řízení, které proti nim bylo vedeno, obžaloby zproštěni a za analogického použití § 8 zákona č. 82/1998 Sb. je naplněna podmínka existence nezákonného rozhodnutí, jímž se rozumí rozhodnutí o zahájení trestního stíhání (srov. rozhodnutí NS ČR sp. zn. 1Cz 6/90, rozhodnutí velkého senátu NS ČR sp. zn. 31Cdo 3489/2007 a sp. zn. 31Cdo 2805/2011, rozhodnutí sp. zn. 25Cdo 4768/2007). Nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu je upraven v § 31a zák. č. 82/98 Sb. a vzniká za předpokladu nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu. Žalobcům zcela nepochybně vznikla nemajetková újma z nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Není sporu o tom, že v případě trestního řízení jde o věc typově významnou pro osobu obviněného, která negativně ovlivňuje a zatěžuje jeho osobní život. (srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 590/08, nálezy sp. zn. I. ÚS 554/05, nálezy sp. zn. I. ÚS 2511/13). Z uvedeného vyplývá, že trestní řízení samo o sobě představuje natolik zásadní negativní zásah do života obviněného, zatěžující jeho osobní život, že **pro reparaci jeho následků v osobnostní sféře zpravidla nebude pouhé konstatování porušení práva ve smyslu § 31a odst. 2 věta první zák. 82/98 postačovat**. Obecně nárok na náhradu škody způsobené zahájením a vedením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením je specifickým případem odpovědnosti státu podle zákona číslo 82/1998 Sb. Judikatura Nejvyššího soudu ČR dovodila extenzivním systematickým výkladem uvedeného zákona, že došlo-li z určitých důvodů (v ustanovení § 12 zákona číslo 82/98 Sb. neuvedených) k zastavení trestního stíhání, resp. byl-li obžalovaný obžaloby zproštěn, je třeba vycházet z toho, že občan čin nespáchal a nemělo proto proti němu být trestní stíhání zahájeno. Nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání a vedením trestního řízení se v takovém případě posuzuje podle ustanovení § 5 písm a, § 7 a § 8 zákona, tj. jako nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, neboť rozhodujícím měřítkem opodstatněnosti trestního stíhání je výsledek trestního řízení.

Podle ust. § 1 odst. 1 zákona 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve znění pozdějších předpisů stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ust. § 2 cit. zákona se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit.

Podle ust. § 7 odst. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle ust. § 8 odst. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocně

rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo zmíněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 13 cit. zák. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon po provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postu rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jenž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle § 31a cit. zák. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytné v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možné nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení přiměřeného zadostiučinění se přihlídné k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmé došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlídné se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků, způsobily odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

Předpokladem vzniku odpovědnosti státu za škodu je existence nezákonného rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi výše uvedenými, když tato odpovědnost je založena na principu objektivním, neboť vzniká bez zřetele na zavinění. Pokud se týká předpokladu, tedy existence nezákonného rozhodnutí, je soud toho názoru, že **usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného v na to navazujícím jeho zproštění obžaloby je třeba posuzovat podle výše citovaných zákonných ustanovení jako škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím.** Podle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 25 Cdo 4768/2007, ze dne 22.10.2009, je ustálenou soudní praxí, že podle zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá stát i za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo právomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu; protože zákon tento nárok výslovně neupravuje, vychází se z analogického výkladu úpravy nejbližší, a to z úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za něž je považováno rozhodnutí, jímž se trestní stíhání zahajuje; neposuzuje se tedy správnost postupu orgánů činných v trestním řízení při zahájení trestního stíhání (nejde o nesprávný úřední postu), rozhodující je výsledek trestního stíhání. Nárok na náhradu škody způsobené zahájením a vedením trestního stíhání, které neskončilo právomocným odsouzením je specifickým případem odpovědnosti státu podle zákona číslo 82/1998 Sb. Judikatura Nejvyššího soudu ČR dovodila extenzivním systematickým výkladem uvedeného zákona, že došlo-li z určitých důvodů (v ustanovení § 12 zákona číslo 82/98 Sb. neuvedených) k zastavení trestního stíhání, resp. byl-li obžalovaný obžaloby zproštěn, je třeba vycházet z toho, že občan čin nespáchal a **nemělo proto proti němu být trestní stíhání zahájeno.** Nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání a vedením trestního řízení se v takovém případě posuzuje podle ustanovení § 5 písm a, § 7 a § 8 cit. zákona, tj. jako nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, neboť rozhodujícím měřítkem opodstatněnosti trestního stíhání je výsledek trestního řízení.

Každé zahájení trestního stíhání negativně ovlivňuje osobní život stíhaného, a to bez ohledu na výsledek trestního stíhání; dvojnásob to však platí u těch, jež skončí způsobem, který potvrdí nevinu obviněného. Je sice pravda, že do okamžiku právní moci rozhodnutí o vině je třeba ctít presumpci nevinu, avšak samotný fakt trestního stíhání je pro obviněného zátěží psychickou a mnohdy i finanční. Samotné zahájení trestního stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti. Ústavní soud již ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 428/05 ze dne 11. 10. 2006 (N 185/43 SbNU 115) vyšel z přesvědčení, že samotné trestní stíhání je způsobilé vyvolat vznik nemateriální újmy především tehdy, jedná-li se o obvinění "liché", což může vyplynout z pravomocného zprošťujícího soudního rozsudku, podle něhož se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně jej nespáchal obžalovaný, anebo skutek není trestným činem. Právní základ nároku jednotlivce na náhradu škody v případě trestního stíhání, které je skončeno zproštěním obžaloby, je třeba hledat nejen v ustanovení čl. 36 odst. 3 Listiny, ale v obecně rovněž především v čl. 1 odst. 1 Ústavy, tedy v principech materiálního právního státu. Má-li stát být skutečně považován za materiální právní stát, musí nést objektivní odpovědnost za jednání svých orgánů či za jednání, kterým státní orgány nebo orgány veřejné moci přímo zasahují do základních práv jednotlivce. Stát nemá svobodnou vůli, nýbrž je povinen striktně dodržovat právo v jeho ideální (škodu nepůsobilé) interpretaci. **Na jednu stranu je jistě povinností orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat a stíhat trestnou činnost, na druhou stranu se stát nemůže zbavit odpovědnosti za postup těchto orgánů, pokud se posléze ukáže jako postup mylný, zasahující do základních práv.** V takové situaci není rozhodné, jak orgány činné v trestním řízení vyhodnotily původní podezření, ale to, zda se jejich podezření v trestním řízení potvrdilo - což se v předmětném případě nestalo (IV. ÚS 642/05).

Musí-li jednatel snášet úkony prováděné orgány činnými v trestním řízení, musí v podmínkách materiálního právního státu existovat garance, že dostane, pokud se prokáže, že trestnou činnost nespáchal, odškodnění za veškeré úkony, kterým byl ze strany státu neoprávněně podroben. Pokud by taková perspektiva neexistovala, nebylo by možno trvat na povinnosti jednotlivce taková omezení v rámci trestního stíhání snášet [viz nálezy sp. zn. II. ÚS 590/08]. Orgány státu, nadané vrchnostenskou pravomocí a donucovacími prostředky, musejí velmi pečlivě vážit, zda své přesvědčení o oprávněnosti k tak razantnímu zásahu do práv a svobod občana, jímž je zahájení trestního stíhání, opírají o dostatek věrohodných a způsobilých důkazních prostředků.

Soud posuzoval následky vzniklé žalobcům v důsledku nemajetkové újmy za jejich nezákonné trestní stíhání a za vykonanou vazbu. Pokud jde o žalobci zdůrazňovanou [redacted] případů a jejich požadavek na zadostiučinění i v tomto segmentu (soud původně poskytl zadostiučinění za medializaci oběma žadatelům Z [redacted], s ohledem na označování [redacted] KČ), pak odvolací soud otevřel rozměr posouzení [redacted] v té rovině, že [redacted] může být i jen důsledkem respektování zásady veřejnosti. Podepsaný soud z tohoto pohledu pak přehodnotil svůj náhled na otázku [redacted] a má naopak za to, že veřejnost je oprávněna být informována o trestních kauzách, jež jsou otevřeny v rámci zásady práva na informace, kterého se veřejnosti dostává prostřednictvím masmediálních komunikačních kanálů, a proto v zásadě nelze za zprostředkování informace o trestním stíhání žadatele

jakkoliv odškodnit. V posuzovaném případě se jedná totiž o žalobce M. a P. Z. jimž byla posledním rozsudkem zdejšího soudu z 10.12.2015 poskytnuta každému z nich za medializaci částka Kč. S ohledem na výše vyložené důvody, pak soud uzavírá, že finanční zadostiučinění těmto osobám v segmentu medializace nenáleží.

Při posuzování nemajetkové újmy v rozsahu nakonec uplatněných - u M. Z. 14 177.750,- Kč, P. Z. 4 617.940,- Kč, P. S. 4 555.500,- Kč, Z. H. 1 689.150,- Kč, A. W. 1 745.000,- Kč, R. H. 1 908.500,- Kč, B. 1 980.000,- Kč, R. Š. (V.) 1 758.000,- Kč a dále v žalobě uplatněných 2 000.000,- Kč u A. T. 2 000.000,- Kč u M. P. a dalších 2 krát 2 000.000,- Kč u D. O. a M. B. soud vycházel z judikatury, rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR 30 Cdo 2357/10 a 30 Cdo 716/10 sjednocující judikaturu v otázkách odškodňování nemajetkové újmy dle zákona č. 82/1998 Sb. kdy za 1 den nezákonné vazby, lze přiznat poškozenému částku v rozmezí od 500 do 1.500,- Kč. Trestní stíhání žalobců trvalo u jednotlivých z nich od 29.6.2007 (M. Z., Z. H.), od 16.10.2007 (P. S., P. Z., B., R. H., A. V.) a od 19.12.2007 (R. Š.), do doby vyhlášení zprošťujícího rozsudku dne 7.12.2009 ve spojení s usnesením Vrhniho soudu v Praze ze dne 24.8.2010, kdy nabylo právní moci, pak u žalobců jednotlivě trvalo nezákonné trestní stíhání u M. Z., Z. H. 3 roky a 8 měsíců, dále u P. S., P. Z., B., R. H., A. V. pak 2 roky a 10 měsíců a u R. Š. 2 roky a 8 měsíců. Další žalobci - A. T., M. P., D. O. a M. B. byli pravomocně odsouzeni, nikoliv však za trestný čin účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 tr.zákona, tedy z hlediska obvinění se u nich jednalo o obvinění nezákonné a soud při posuzování jejich požadavku na odškodnění za nemajetkovou újmu ve smyslu intencí zrušujícího usnesení odvolacího soudu konstatoval, že pokud tyto osoby byly též zproštěni obžaloby z účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 tr.zákona a byli uznáni vinnými trestnými činy nedovoleného ozbrojení (M. P. - § 185 odst. 1 tr. zák.), podpláčení (A. T. - § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b/ tr. zák.), výtržnictví (D. O. a M. B. - § 202 odst. 1 tr. zák.). D. O. a M. B. byli odsouzeni k trestu odnětí svobody spojeným s jeho přímým výkonem (1 rok). Tudíž i u těchto žalobců lze konstatovat, že čin, z něhož byli obžaloby zproštěni, nespáchali, tudíž nemělo být proti nim trestní stíhání zahajováno.

Žalobcům, kteří byli v plném rozsahu zproštěni obžaloby, soud přiznal částku 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání. Ta nikterak nevybočuje z přiznaného odškodnění ve srovnatelných případech, např. ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 35 Co 436/2014 (rozhodnutí vydané dne 2.12.2014), jako soudu odvolacího a u Obvodního soudu pro Prahu 2, pod sp.zn. 14 C 377/2013, kdy byla žalobci přiznána z titulu zadostiučinění z nezákonného trestního stíhání částka 2.000,- Kč za každý měsíc vedeného trestního stíhání. V nyní posuzované věci se pak odškodnění odvíjí od částky 2.500,- Kč/měsíc trestního stíhání, neboť se jednalo o osoby, jejichž trestní stíhání bylo vedeno v převážné míře vazebně a tato okolnost vzala výraz v navýšení o 500,- Kč, opráti srovnávanému případu, kde žalobce ve výkonu vazby nebyl. Za trestní stíhání od do vychází částka blízká se stanoveným 100.000,- Kč.

Soud při stanovení částky odškodnění vycházel z judikatury soudů, zejména z rozhodnutí 30 Cdo 1747/2014, dle něhož, aby zadostiučinění bylo možno považovat za přiměřené, mělo by odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují, tedy výše přiznaného zadostiučinění by se neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném. Je tedy nutné provést srovnání (zejména na podkladě judikatury vyšších soudů či Evropského soudu pro lidská práva) s jinými případy odškodňování nemajetkové újmy vzniklé v důsledku porušení stejných práv, a není-li jich, pak i porušení jiných práv (bude-li zřejmé, že oba případy vykazují pro rozhodnutí soudu významné množství jednotlicích prvků). Bez tohoto srovnání by zpravidla nebylo možné učinit závěr, že právě žalobcem požadovanou částku (nebo i jakoukoliv jinou) lze považovat za přiměřené zadostiučinění, či zda za přiměřené zadostiučinění bude možno považovat konstatování porušení práva podle § 31a odst. 2 OdpŠk. Soud v posuzované věci nenašel v dostupné judikatuře tak extrémní případ co do doby vykonané vazby ve světle posléze skončeného trestního stíhání, které se ukázalo být lichým (při zdůraznění toho, že se jednalo o osoby [redacted] [redacted] osoby [redacted]), proto odškodnění za vazbu hodnotil stropem judikaturou stanovené částky (500,- Kč = 1.500,- Kč), tedy částkou 1.500,- Kč.

Za výkon vazby pak každému z nich, co byli zproštěni obžaloby, (s výjimkou A [redacted] T [redacted] M [redacted] P [redacted], D [redacted] O [redacted] a M [redacted] B [redacted], kteří byli částečně uznáni vinnými) náleží částka za den vazby x 1.500,- Kč, neboť jako osoby [redacted] [redacted] [redacted], kdy byli odloučeni od [redacted] [redacted] co na nejnižší míru, což činí u M [redacted] Z [redacted] b. za 962 vazby částku 1 443.000,- Kč, u P [redacted] Z [redacted] 1 139.500,- Kč (693 dnů x 1.500,- Kč), u P [redacted] S [redacted] 1 197.000,- Kč (798 dnů x 1.500,- Kč), u Z [redacted] H [redacted] 787.500,- Kč (525 dnů x 1.500,- Kč), u A [redacted] W [redacted] 673.000,- Kč (449 dnů x 1.500,- Kč), u R [redacted] H [redacted] 138.000,- Kč (92 dnů vazby x 1.500,- Kč), R [redacted] Š [redacted] ([redacted] 622.500,- Kč (415 dnů x 1.500,- Kč). Soud přitom zohlednil jednak výsledek trestního stíhání, kdy žalobci v předešlém odstavci uvedeni byli obžaloby zproštěni a je třeba na věc nahlížet tak, že čin nespáchali, tudíž nemělo být proti nim trestní stíhání zahajováno. Pokud jde o zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vykonanou vazbu, pak vazba měla ve světle výsledku trestního stíhání zcela nepochybně negativní dopady na osobnostní integritu žalobců, neboť nejenom že každé zahájení trestního stíhání ovlivňuje negativně osobní život stíhaného, ale dvojnásob to platí v případech, kdy je obviněný obžaloby zproštěn, přičemž strávil nikoli zanedbatelnou dobu i ve vazbě. Na jednu stranu je jisté povinností orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat a stíhat trestnou činnost, na druhou stranu se stát nemůže zbavit odpovědnosti za postup těchto orgánů, pokud se posléze ukáže jako postup mylný, obvinění liché a zasahující do základních práv jednotlivce. V uvedených souvislostech soud odkazuje na náleží ÚS III 1976/09 ze dne 13.12.2011, dle něhož lze nemajetkovou újmu přiznat i tam, kde doba mezi zahájením trestního stíhání a výrokom, že osoba trestně stíhaná čin nespáchala, bude delší než v řádu týdnů, či měsíců. V tomto případě se jednalo o dobu vedeného trestního stíhání v řádu několika let, navíc poznamenanou vykonanou vazbou v délce nikoli zanedbatelné.

Pokud bylo trestní stíhání vedeno vazebně, pak i **újma je dvojná**, jednak za vazbu a jednak za trestní stíhání, které neskončilo uznáním viny. Adekvátním se tak jeví poskytnutí

zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vykonanou vazbu ve výši 1.500 Kč za jeden den vazby; jak judikoval i Nejvyšší soud ČR, když stanovil rozpětí v obdobných posuzovaných případech od 500 do 1.500 Kč. Soud tak akcentuje, že vazebně stíhaný je obecně ve vazbě bez přestávky celý den, a to v [REDAKCE]

[REDAKCE] Vazba nebo výkon trestu, představuje pro člověka, který není takovému prostředí uvyklý, značné [REDAKCE] Soud proto žalobcům, jímž přiznal nemajetkovou újmu, pak její výši stanovil v horní hranici, tj. 1.500,- Kč/den vazby.

Přitom pochybením orgánů činných v trestním řízení bylo i **ponechání některých žalobců (M [REDAKCE] Z [REDAKCE] P [REDAKCE] Z [REDAKCE] a P [REDAKCE] S [REDAKCE] ve vazbě poté, co tito byli zproštěni obžaloby soudem prvního stupně.** Je nutno v té souvislosti poukázat na nález Ústavního soudu ČR sp.zn. Pl 6/2010 ze dne 20. 4. 2010, kterým byla derogována ust. § 74 odst. 2 trestního řádu umožňující právě ponechání osoby nepravomocně zproštěné obžaloby i radále ve vazbě. Tato část trestního řádu byla derogována právě v souvislosti s trestním řízením a z podnětu ústavní stížnosti stěžovatele M [REDAKCE] Z [REDAKCE]. Lze souhlasit s jejich názorem, že současný stav po úspěšné ústavní stížnosti je obecně ten, že obžalovaný bude od této doby vždy po vyhlášení zprošťujícího rozsudku neprodávě propuštěn na svobodu. Stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby na svobodu po vydání zprošťujícího rozsudku tak nemá odkladný účinek. Jakékoliv pokračování vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku soudem prvního stupně bylo nezákonné a to bez ohledu na to zda-li byl vyhlášený rozsudek pravomocný či nikoliv. Ponecháním žalobců ve vazbě bylo nezhojitelným způsobem porušeno jejich právo na osobní svobodu dle čl. 8 odst. 1, 2, 5 Listiny základních práv a svobod, a také stejné právo dle čl. 5 odst. 1 písm. e) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Povolena lhůta vazby žalobců skončila vyhlášením zprošťujícího rozsudku soudem prvního stupně a poté již rozhodně žalobci neměli být dále drženi ve vazbě.

M [REDAKCE] Z [REDAKCE] tak soud přiznal (po odečtení toho co žalovaná plnila) částku 820.750,- Kč. Částka 1 443.000,- Kč je nemajetková újma za vazbu, jak uvedeno v předešlém odstavci, k tomu pak připočtena částka 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání; celkem tedy 1 543.000,- Kč. Žalovaná tomuto žalobci v průběhu řízení zaplatila 822.250,- Kč, pak tuto částku dobrovolného plnění soud od oprávněného nároku odečetl (1 543.000 – 822.250), tudíž žalovaná je povinna tomuto žalobci ještě doplatit 720.750,- Kč.

P [REDAKCE] Z [REDAKCE] soud přiznal (po odečtení toho co žalovaná plnila) částku 757.440,- Kč. Částka 1 139.500,- Kč je nemajetková újma za vazbu, k tomu pak připočtena částka 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání; celkem tedy 1 139.500,- Kč. Žalovaná tomuto žalobci v průběhu řízení zaplatila 382.060,- Kč, pak tuto částku dobrovolného plnění soud od oprávněného nároku odečetl (1 139.500 – 382.060), tudíž žalovaná je povinna tomuto žalobci ještě doplatit 757.440,- Kč.

P [REDAKCE] S [REDAKCE] byla ve výsledku přiznána částka 852.500,- Kč. K ní soud dospěl tak, že k částce 1 197.000,- Kč za nezákonnou vazbu připočetl 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, což je v součtu 1 297.000,- Kč. Žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 444.500,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 852.500,- Kč,

kteřou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit. U tohoto žalobce v souvislosti s uzavřením nastaly [REDAKCE] jak plyne z lékařské zprávy [REDAKCE] R [REDAKCE] Z [REDAKCE] (od roku [REDAKCE]).

Z [REDAKCE] H [REDAKCE] byla přiznána částka 576.650,- Kč. K ní soud dospěl tak, že k částce 757.500,- Kč za nezákonnou vazbu připočetl 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, což je v součtu 887.500,- Kč. Žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 310.850,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 576.650,- Kč, kterou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit.

A [REDAKCE] W [REDAKCE] byla přiznána částka 518.500,- Kč. K ní soud dospěl tak, že k částce 673.500,- Kč za nezákonnou vazbu připočetl 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, což je v součtu 773.500,- Kč. Žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 255.000,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 518.500,- Kč, kterou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit.

R [REDAKCE] H [REDAKCE] byla přiznána částka 146.500,- Kč. K ní soud dospěl tak, že k částce 138.000,- Kč za nezákonnou vazbu připočetl 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, což je v součtu 238.000,- Kč. Žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 91.500,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 146.500,- Kč, kterou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit.

J [REDAKCE] B [REDAKCE] (ten do vazby vzat nebyl) byla přiznána částka 80.000,- Kč. K ní soud dospěl tak, že od částky 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, odečetl to, co žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 20.000,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 80.000,- Kč, kterou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit.

R [REDAKCE] Š [REDAKCE] (V [REDAKCE]) byla přiznána částka 480.500,- Kč. K ní soud dospěl tak, že k částce 622.500,- Kč za nezákonnou vazbu připočetl 100.000,- Kč za nezákonné trestní stíhání, což je v součtu 722.500,- Kč. Žalovaná dobrovolně plnila v rozsahu 242.000,- Kč; rozdíl mezi oprávněným nárokem a tím co žalovaná plnila je pak částka 480.500,- Kč, kterou je žalovaná povinna ještě tomuto žalobci doplatit.

Pokud jde o A [REDAKCE] T [REDAKCE], ten byl do té doby [REDAKCE] (byť byl uznán částečně vinným, nikoli však ze [REDAKCE]) a nelze jeho požadavek na nemajetkovou újmu, jak konstatoval odvolací soud paušálně odmítnout. Soud shledal část jeho nároku opodstatněným, a to pokud jde o vazbu, pak za každý den mu náleží zadostiučinění 500,- Kč (méně než u Z [REDAKCE] proto, že jméno Z [REDAKCE] je a bude spojováno ještě nějaký čas v souvislosti s [REDAKCE] a bude tak ovlivňovat jejich další život, což u A [REDAKCE] T [REDAKCE], jehož jméno při zdůrazňování jména Z [REDAKCE] nepříjemným významem zaniká, nelze konstatovat) a za 969 dnů činí tak výsledek 484.500,- Kč. Ve zbytku k požadovaným 2.000.000,- Kč byla žaloba co do 515.500,- Kč jako nedůvodná, zamítnuta. Soud z výpovědi tohoto žalobce a listin jím předložených zjistil, že výkonem vazby došlo k zásahu do [REDAKCE], když pod [REDAKCE] (jak bylo jeho [REDAKCE]).

██████████ jak vyplývá z listin žalobcem předložených a zásahům do ██████████

U M██████ P██████ do té doby též ██████████ soud se stejnou argumentací, pokud jde o přiznaných 500,- Kč/den vazby, shledal důvodnou částku 970 dnů vazby x 500,- Kč, tj. ve výsledku 485.000,- Kč a ve zbytku do požadovaných 2.000.000,- Kč byla žaloba shledána nedůvodnou (co do 515.000,- Kč).

Pokud jde o D██████ O██████ u toho soud shledal opodstatněným stejný argument jako u T██████ a P██████ (██████████), kdy byl ██████████, tedy má ██████████ a dle názoru soudu proto u něj újma tak výrazná, jako u předešlých poškozených být nemůže. Tomuto poškození soud stanovil v rámci rozpětí od 500 – do 1.500,- Kč, částku pod minimem (500,- Kč), tedy 300,- Kč x 907 dnů strávených ve vazbě, což činí 272.100,- Kč. Ve zbytku rozdíl do 2.000.000,- Kč byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (727.900,- Kč).

Totéž co D██████ O██████ se týká žalobce M██████ B██████ též osoby ██████████ kdy tomuto byla přiznána částka 300,- Kč x 558 dnů vazby, tedy 177.400,- Kč, přičemž v převyšující části byla shledána nedůvodnou (822.600,- Kč).

Všem žalobcům v předešlých odstavcích uvedeným pak bylo přiznáno i příslušenství pohledávky (zákonného úroku z prodlení 7,75 %), a to jednak za dobu od podání žaloby do zaplacení, a to z částek dosud neuhrazených a dále pak příslušenství pohledávky co žalovaná v průběhu řízení uhradila, tj. u M██████ Z██████ dne 1.11.2012 částku 822.250,- Kč (tedy úrok 7,75 % za dobu od 16.8.2011 do 1.11.2012, kdy zaplatila 822.250,- Kč). U P██████ Z██████o za dobu od podání žaloby do zaplacení, a to z částek dosud neuhrazených a dále pak příslušenství pohledávky co žalovaná v průběhu řízení uhradila, dne 2.11.2012 částku 382.060,- Kč (tedy úrok 7,75 % za dobu od 16.8.2011 do 2.11.2012, kdy zaplatila tuto částku). Tentýž algoritmus při určení příslušenství pohledávky byl použit i při výpočtu příslušenství u ostatních žalobců, u nichž byla žaloba částečně shledána důvodnou.

Oproti tomu pak soud nároky převyšující přiznané částky neshledal důvodnými a zamítl je jako neopodstatněné, když jejich výši považoval za přemrštěnou (výrok II. rozsudku).

Jde-li o výrok ohledně nákladů řízení, soud rozhodoval podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. přitom v daném případě s ohledem na předražit sporu závisela výše plnění na uvážení soudu. Odměna advokáta pak byla vypočtena postupem podle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (viz. též rozhodnutí Nejvyššího soudu 30Cdo 3378/2013 z 29. 1. 2014), kdy soud vycházel z tarifní hodnoty 50.000,- Kč. Jednalo se přitom o 24 plných úkonů + 2 úkony ve výši 1/2, (převzetí zastoupení, podání žaloby, jednání ve dnech 2.5.2012, 7.11.2012, 23.5.2013, částečné zpětvzetí žaloby dne 14.11.2012, jednání 23.5.2013, sepsí písemného závěrečného návrhu z 11.7.2013, odvolání proti rozsudku z 18.7.2013, vyjádření z 19.11.2013 k odvolání žalované, účast u odvolacího jednání dne 6.2.2014, doplnění žaloby z 29.5.2014, jednání dne 24.9.2014, jednání 29.4.2015, jednání 24.6.2015, 26.8.2015, 4.11.2015, písemné závěrečné vyjádření z 7.12.2015, vyhlášení rozsudku dne

10.12.2015-1/2úkonu, odvolání z 5.2.2016, vyjádření k odvolání žalované ze dne 26.2.2016, jednání u odvolacího soudu 14.4.2016, vyjádření-doplnění skutkových tvrzení z 4.8.2016, jednání dne 15.12.2016, písemný závěrečný návrh, vyhlášení rozsudku (2.2017-1/2 úkonu) po 3.100,- Kč + 2x ½ úkonu - celkem 3.100,- Kč plus 26 x režijní paušál po 300,- Kč tj. 7.800,- Kč. Za každého ze žalobců pak v souladu s ust. § 12 odst. 4 vyhl.č. 177/1996 Sb. náleží hodnota snižena o 20%. Náklady na jednoho žalobce činí 77.500,- Kč, + 7.800,- Kč režijní paušál, tedy částka 85.300,- Kč. Na 12 žalobců po snížení o 20 % (o 17.060,- Kč) je výsledek na jednoho žalobce 68.240,- Kč x 12, tj. 818.880,- Kč. K tomu 21% DPH je 171.948,- Kč; dohromady tedy 990.828,- Kč.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze 1. února 2017

JUDr. Otília Hrehová v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eliška Rysová, DiS.